

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πέμπτη 5 Νοεμβρίου 1987 ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Κ.Ο.Θ.

Άλκης Μπαλτάς

Συμβούλιο Ειδικού Ταμείου Οργάνωσης Συναυλιών

Παναγιώτης Μπακατσής

Γιάννης Μάντακας

Κώστας Πατσαλίδης

Κώστας Χατζηκωνσταντίνου

Καλλιτεχνική Επιτροπή

Κώστας Νικήτας

Πάυλος Καϊμάκης

Κοσμάς Γαλιλαίας

Εμμανουήλ Καζαμπάκας

Κώστας Γριμάλδης

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Προγράμματος

Άσπα Μαλτσίδου

Για φωτογράφιση, μαγνητοσκόπηση ή ηχογράφιση των συναυλιών απαιτείται άδεια από τη Διεύθυνση της Κ.Ο.Θ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

ΣΟΛΙΣΤ

ΑΛΕΚΑ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΥΛΟΣ ΡΑΠΤΗΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΛΟΥΜΠΗΣ

ΘΕΜΙΣ ΣΕΡΜΙΕ

ΟΛΓΑ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΝΤΣΙΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης ιδρύθηκε το 1959, σαν τμήμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης με τον αρχικό τίτλο «Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος» (Σ.Ο.Β.Ε.).

Το Νοέμβρη του 1969 έπειτα από συνεχείς προσπάθειες του Σόλωνα Μιχαηλίδη, που ήταν ο ιδρυτής και μόνιμος διευθυντής της Σ.Ο.Β.Ε., η ορχήστρα κρατικοποιήθηκε και πήρε τον τίτλο «Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης» Κ.Ο.Θ.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, εκτός από τις τακτικές της εμφανίσεις συχνά δίνει συναυλίες σε σχολεία, εργοστάσια, πολιτιστικά κέντρα και σε πόλεις της Βόρειας Ελλάδας.

Με την Κ.Ο.Θ. συνεργάστηκαν παγκοσμίου φήμης σολίστες. Από το 1966 η Κ.Ο.Θ. συμμετέχει τακτικά στα διεθνή φεστιβάλ «Δημήτρια» Θεσσαλονίκης και Αθηνών.

ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε στο Κρατικό Ωδείο της πόλης του βιολί με τον Στ. Παπαναστασίου και ανώτερα θεωρητικά με το Σόλωνα Μιχαηλίδη. Για ένα διάστημα ήταν μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και συνεργάτης του Μουσικού Τμήματος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Το 1970 και 1971 με υποτροφία της οργάνωσης «Μουσικά Νιάτα» πήρε μέρος σαν βιολιστής στην «παγκόσμια ορχήστρα νέων» (στον Καναδά και το Βέλγιο).

Το 1974 πήρε το πτυχίο της Νομικής Σχολής του Α.Π.Θ. και με υποτροφία της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών συνέχισε τις σπουδές τους στην Ανώτατη Μουσική Ακαδημία του Δυτικού Βερολίνου. Το Μάρτιο του 1978 πήρε το δίπλωμα σύνθεσης από την τάξη του Max Baumann και τον Ιούνιο του 1978 το δίπλωμα διεύθυνσης ορχήστρας από τον καθηγητή Hans-Martin Rabenstein.

Έχει διευθύνει την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, την Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ., την Όπερα Θεσσαλονίκης, την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, την Εθνική Λυρική Σκηνή και έχει δώσει πολλές συναυλίες συμφωνικής μουσικής και παραστάσεις όπερας στην Ιταλία, Γερμανία, Βουλγαρία, Πολωνία, Αυστρία, Βέλγιο, Σοβιετική Ένωση και σ' άλλες χώρες. Έχει διευθύνει έργα Ελλήνων και ξένων συνθετών για ηχογραφήσεις από την ΕΡΤ, τη Βελγική και την Ιταλική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση.

Σαν συνθέτης έχει γράψει έργα συμφωνικής μουσικής, χορωδιακά, μουσικής δωματίου κ.ά.

Ο Άλκης Μπαλτάς είναι από τα ιδρυτικά στελέχη και μέλη σήμερα της οργανωτικής επιτροπής των Διεθνών Μουσικών Ημερών, που διοργανώνει η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης.

Από το 1982 είναι μέλος της Ακαδημίας Αθηνών.

ΑΛΕΚΑ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη όπου και πήρε το δίπλωμά της στην τάξη του αείμνηστου Δ. Χασαπίδη. Μαθήτρια ακόμη, τραγούδησε σαν σολίστ, για δύο συνεχείς χρονιές στα «Δημήτρια». Έδωσε ρεσιτάλ στο ραδιόφωνο Θεσσαλονίκης και τραγούδησε σαν σολίστ σε συναυλίες σε πολλά μέρη της Β. Ελλάδας. Από το 1975 είναι πρωταγωνίστρια της Εθνικής Λυρικής Σκηνής και έχει τραγουδήσει ρόλους όπως: Giovanna Seymour, Porrea, Mimi, Maria Golovin, Nedda, Fauciula del' Nest, Alice Ford, Giulietta κ.α. Στο Φεστιβάλ Κρήτης το καλοκαίρι του 1985 τραγούδησε στην όπερα «Δαχτυλίδι της Μάνας» του Μ. Καλομοίρη με την Sofia Philharmonia.

Ανάμεσα στις πολυάριθμες συναυλίες και τις όπερες τις οποίες τραγούδησε η διακεκριμένη καλλιτέχνίδα ξεχωρίζει η Παγκόσμια Πρώτη της 4ης Συμφωνίας η «Συμφωνία των Χωρικών» του Μ. Θεοδωράκη, η οποία δόθηκε στα πλαίσια των εορτασμών των 150 χρόνων του Πανεπιστημίου Αθηνών (1977). Σ' αυτήν, η Αλέκα Δρακοπούλου, όπως έγραψαν οι ειδικοί «ήταν άφογη τεχνικά, μουσικότητα στο δυσκολότατο μέρος της».

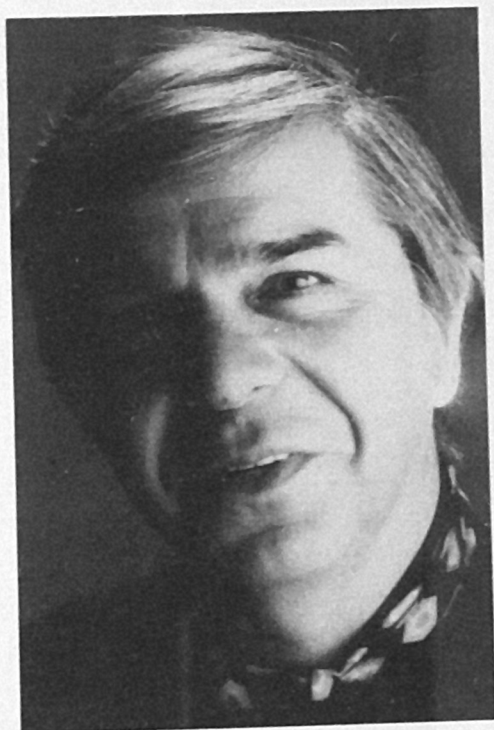
ΠΑΥΛΟΣ ΡΑΠΤΗΣ

Γεννήθηκε στον Τρίλοφο *Καστοριάς*.

Σπούδασε στη Μουσική Ακαδημία του Poznan στην Πολωνία. Από το 1960 μέχρι το 1974 τραγουδούσε σολίστ στο Grand Theatre του Lodz. Όλο αυτό το διάστημα κέρδισε πρώτα και δεύτερα βραβεία σε διαγωνισμούς τραγουδιού στις Katowice, Cracow, Verviers, Βουδαπέστη, Παρίσι. Ο Παύλος Ράπτης συνεργάστηκε με τις μεγαλύτερες όπερες της Πολωνίας. Μέχρι το 1981 ήταν από τους κύριους σολίστες του Grand Theatre της Βαρσοβίας. Ενδιάμεσα το 1979 και 1980 τραγούδησε στη Ν. Υόρκη, Σικάγο, Σίδνεϋ, Μελβούρνη, Μόσχα, Παρίσι.

Ο Παύλος Ράπτης έχει εμφανιστεί και έκανε τουρνέ στην Τσεχοσλοβακία, Ρουμανία, Βουλγαρία, Βέλγιο, Ελβετία, Γαλλία, Νορβηγία, Ελλάδα, Αυστρία, Καναδά, Η.Π.Α. και Αυστραλία.

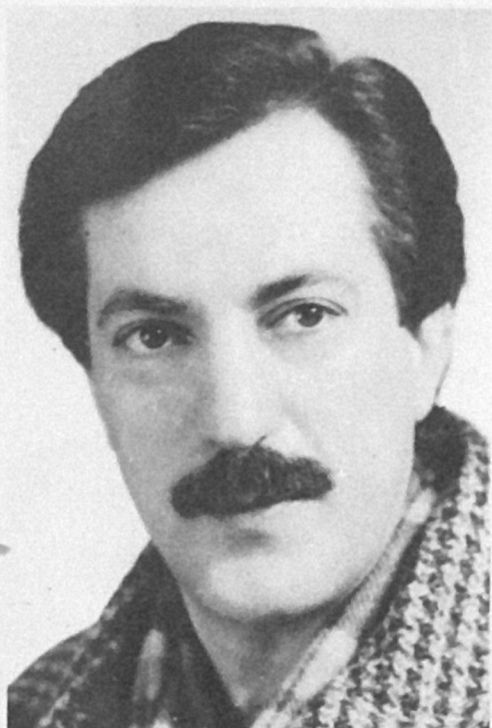
Έχει κάνει ηχογραφήσεις για εταιρείες, καθώς και για το Ραδιόφωνο και Τηλεόραση.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΛΟΥΜΠΗΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Αποφοίτησε από το Εθνικό Ωδείο με πρώτο βραβείο και αμέσως προσλαμβάνεται από την Εθνική Λυρική Σκηνή. Από το 1967 τραγουδάει όλους σχεδόν τους πρώτους ρόλους του βαρύτονου στην Αθήνα και Θεσσαλονίκη.

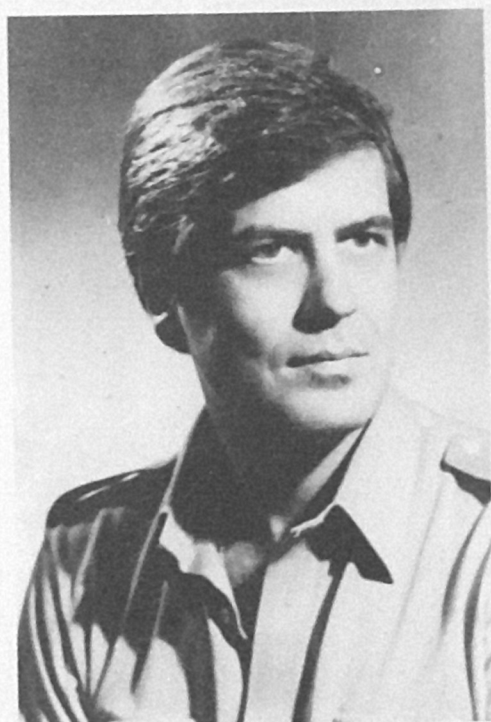
Στο ίδιο διάστημα ο Ανδρέας Κουλουμπής εμφανίστηκε σε διάφορα Λυρικά Θέατρα του εξωτερικού, όπως Σπολέτο, Σιένα, 'Ααχεν, Κολωνία, Σκόπια, Βελιγράδι, Νόβισαντ, Λότζ, Βαρσοβία, Γκτάνσκ κ.α. Τελευταία τραγούδησε για πρώτη φορά στις Η.Π.Α. -στην Όπερα της Βαλτιμόρης— και έκλεισε συνεργασία με την όπερα του Σικάγου. Σολίστ της Κ.Ο.Α., της Κ.Ο.Θ. και της συμφωνικής της Ε.Ρ.Τ. έδωσε επίσης πολλά ατομικά ρεσιτάλ σ' όλη την Ελλάδα καθώς και στην Ιταλία, Ελβετία, Βέλγιο, Γαλλία. Με την όπερα Θεσσαλονίκης τραγούδησε στις όπερες Μαγικός αυλός, και Ριγκολέτο. Ο Ανδρέας Κουλουμπής τραγούδησε σε ηχογραφήσεις δίσκων όπως στους: «Δαχτυλίδι της Μάνας» με τη Φιλαρμονική της Σόφιας, «Ρέα» και «Μάκβεθ» με την Ορχήστρα της Πολωνικής Ραδιοφωνίας.

ΘΕΜΙΣ ΣΕΡΜΙΕ

Γεννήθηκε στην Αθήνα και από πολύ μικρή ηλικία σπούδασε μουσική και έψαλε στην χορωδία της Μητροπόλεως Αθηνών. Αργότερα συνέχισε τις σπουδές του στο Ελληνικό Ωδείο με την Ν. Σπηλιοπούλου και πήρε το δίπλωμα μελοδραματικής με άριστα και α' βραβείο. Αμέσως μετά πήγε στην Ιταλία και τελειοποιήθηκε στο τραγούδι πλάϊ στον διάσημο βαρύτονο Gino Becchi. Συγχρόνως σπούδασε στην «Ακαδημία Θεάτρου και Κινηματογράφου» της Ρώμης, παίρνοντας δίπλωμα ηθοποιού και σκηνοθέτη.

Ο Θέμις Σερμιέ, εργάστηκε σε πολλούς θιάσους και από το 1971 αποτελεί μόνιμο στέλεχος της Ε.Λ.Σ., όπου ερμήνευσε πλήθος ρόλων με ειδίκευση στους κωμικούς. Έχει συμπράξει με όπερες του εξωτερικού, καθώς και με την «Όπερα Θεσσαλονίκης».

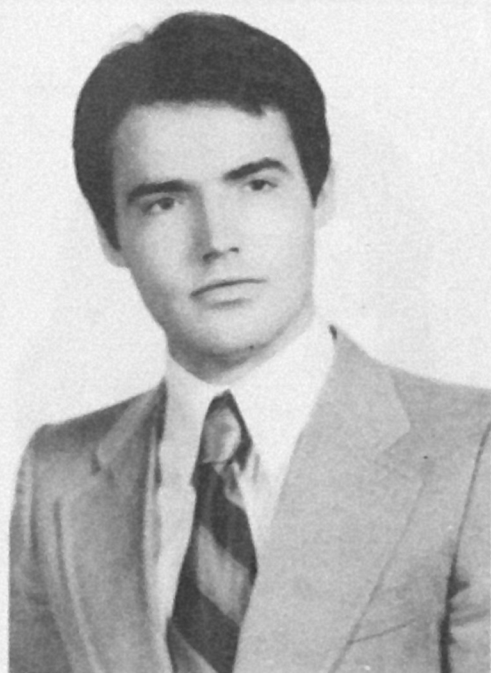

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη και σπούδασε τραγούδι στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης, στην τάξη της κας Κίτσας Δαμασιώτου.

Συμμετείχε σαν χορωδός σε όλες τις όπερες, που ανέβασε το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος. Στην όπερα Tosca του Puccini τραγούδησε solist.

Ο Δημήτρης Παπαγεωργίου είναι από το 1985 στέλεχος και solist της χορωδίας του Δήμου Θεσσαλονίκης.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΝΤΣΙΟΣ

Ο βαρύτονος Θεόδωρος Πάντσιος γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη.

Σπούδασε στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης, στην τάξη της Κίτσας Δαμασιώτη, απ' όπου πήρε δίπλωμα Μονωδίας με «Άριστα» παμψηφεί.

Συνέχισε τις σπουδές του στην Ανώτατη Μουσική Ακαδημία «Mozarteum» του Σάλσμπουργκ, στην τάξη του Rudolf Knoll. Επίσης παρακολούθησε εκεί και την ειδική τάξη της Elisabeth Schwarzkopf.

Πήρε μέρος σε διεθνή Σεμινάρια σολίστ τραγουδιστών, στη Ζυρίχη, με τον Ernst Haefliger, Θερινή Ακαδημία Σάλσμπουργκ και Πόρτο της Πορτογαλίας.

Έδωσε ρεσιτάλ στο Σάλσμπουργκ, Θεσσαλονίκη και άλλες πόλεις της Ελλάδας.

Τραγούδησε με την Όπερα Θεσσαλονίκης και συμμετείχε σε συναυλίες της Φιλαρμονικής του Δήμου Θεσσαλονίκης, Ινστιτούτο Γκαίτε και Ιταλικού Ινστιτούτου.

Ρεσιτάλ του μεταδόθηκαν από την ΕΡΤ.

Διδάσκει Μονωδία στο Σύγχρονο Ωδείο Θεσσαλονίκης.

ΟΛΓΑ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ

Η Όλγα Αθανασιάδου γεννήθηκε στα Γιαννιτσά. Σπούδασε στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης στην τάξη της Φέμπης Νικολαΐδου, από όπου πήρε το δίπλωμα μονωδίας το 1986. Πήρε μέρος, σαν μέλος και σολίστ σε πολυάριθμες συναυλίες με τη χορωδία του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, τη χορωδία της Γερμανικής Σχολής και του Δήμου Θεσσαλονίκης στην Ελλάδα και στο Εξωτερικό. Σαν μέλος του συγκροτήματος Παλιάς Μουσικής της «ΤΕΧΝΗΣ» εμφανίστηκε σε πολλές συναυλίες καθώς και σε ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές.

Η Όλγα Αθανασιάδου έχει πτυχίο Βυζαντινής Μουσικής..

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

GIACOMO PUCCINI

(1858-1924)

«Μποέμ» όπερα σε 4 πράξεις,
Α' εκτέλεση.

ΠΡΩΤΗ ΠΡΑΞΗ

Marcello, Rodolfo, Colline,
Schaunard, Benoit, Mimi *

Διάλειμμα

ΤΡΙΤΗ ΠΡΑΞΗ

Musetta, Mimi, Marcello, Rodolfo *

Mimi	ΑΛΕΚΑ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
Rodolfo	ΠΑΥΛΟΣ ΡΑΠΤΗΣ
Marcello	ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΛΟΥΜΠΗΣ
Schaunard	ΘΕΜΙΣ ΣΕΡΜΙΕ
Colline	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Benoit	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΝΤΣΙΟΣ
Musetta	ΌΛΓΑ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ

*Με την σειρά που εμφανίζονται

Στα 1884 με αφορμή την πρώτη όπερα του Puccini («Le villi»), ο Verdi τον χαρακτηρίζει ως εξής: «Διάβασα, πόσα καλά λόγια γράφουν για τον συνθέτη Puccini. Ανήκει στην «μοντέρνα» τάση, κι αυτό βέβαια είναι φυσικό, αλλά μένει πιστός στη μελωδία, και αυτό δεν είναι ούτε παλιό ούτε καινούριο». Εδώ βέβαια ο Verdi έχει δίκαιο· σ' όλες τις όπερες του Puccini επικρατεί το μελωδικό στοιχείο, παρόλο που δεν έχουν και πάρα πολλές άριες.

Περίπου 10 χρόνια μετά την πρώτη του όπερα, ο Puccini ανακαλύπτει ένα βιβλίο. Ο ίδιος το περιγράφει ως εξής: «Ένα βροχερό απόγευμα που δεν είχα δουλειά, έπιασα ένα βιβλίο, το οποίο δεν ήξερα: η ιστορία του Henri Murger με χτύπησε σαν αστραπή. Η ατμόσφαιρα των καλλιτεχνικών κύκλων την οποία περιγράφει, των νέων, φτωχών και παρολαυτά χαρούμενων ανθρώπων ξύπνησε αμέσως μέσα μου αναμνήσεις από τα νειάτα μου, και μου δημιούργησε μια οικειότητα. Χρειάζομαι σκηνές και συναισθήματα τα οποία μιλάνε στην καρδιά, για να ξυπνήσει μέσα μου το τραγούδι. Εδώ βρήκα όλα όσα ψάχνω και αγαπώ: τον αυθορμητισμό, τα νειάτα, το πάθος, το χιούμορ, τα κρυφά χυμένα δάκρυα και την αγάπη που φέρνει χαρά και λύπη. Και μαζί ανθρωπιά και αληθινό συναίσθημα και πολλή καρδιά. Και το κυριότερο, ποίηση, ουράνια ποίηση...»

Πέρασαν όμως περίπου δύο χρόνια δύσκολης συνεργασίας, συζήτησης και διαφωνιών μεταξύ των λιμπρετίστ G. Giacosa και L. Illica του εκδότη Ricordi και του ίδιου του συνθέτη, μέχρι να διαμορφωθεί το τελικό κείμενο που θα ικανοποιήσει τον Puccini. Χαρακτηριστικά διαφόρων προσώπων από την ιστορία «σκηνές από τη ζωή των μποέμ» του Murger (1846), συγκεντρώνονται στα κύρια πρόσωπα της όπερας, τη Μιμί, Μουζέτα, Ροντόλφο και Μαρτσέλο. Το βασικό όμως χρώμα της ζωής τους, δηλαδή η μάλλον ρομαντική ζωή των καλλιτεχνών, η οποία δεν είναι οργανωμένη και σίγουρη όπως εκείνη των αστών με την κανονική δουλειά που ωστόσο ίσως δε νιώθουν τόσο ζωντανό και χαρούμενο όπως οι καλλιτέχνες παρά τις δυσκολίες τους, όλα αυτά θα τα κρατήσει και θα τα περιγράψει ο Puccini με τα μέσα της μουσικής του, παρόλο που τότε δεν είχε πάει καμιά φορά στο Παρίσι.

Η όπερα «Λα Μποέμ» ξεχωρίζει ανάμεσα στις ιταλικές όπερες γιατί δεν έχει πολλές άριες ούτε ρετσιτατίβα, αλλά μελοποιούνται όλες οι συζητήσεις των φίλων, και όταν το τραγούδι πλησιάζει περισσότερο στην ομιλία, τότε είναι η ορχήστρα που υψώνεται σε μελωδίες. Έτσι τα γεγονότα φαίνονται πιο φυσικά, λιγότερο σαν θέατρο και περισσότερο σαν πραγματικότητα.

Η «πρώτη» της «Μποέμ» δόθηκε την 1 Φεβρουαρίου 1886 στο Τουρίνο με

διευθυντή τον A. Toscanini, και παρά το καινούργιο για την εποχή θέμα (δηλαδή, η ζωή απλών ανθρώπων χωρίς ήρωα), το κοινό της πρεμιέρας ενθουσιάστηκε. Οι κριτικοί θεώρησαν την μουσική επιφανειακή, ανέκφραστη, και το θέμα ακατάλληλο για όπερα. Αυτό όμως δεν μείωσε καθόλου τον ενθουσιασμό του κοινού που συνεχίζεται μέχρι σήμερα, για την όπερα αυτή του Puccini, ίσως ακριβώς επειδή εκφράζει τα συναισθήματα, τις χαρές και στενοχώριες του απλού κόσμου.

ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΠΡΩΤΗ ΠΡΑΞΗ

Παραμονή Χριστουγέννων στο Παρίσι. Σε μια σοφίτα ο ζωγράφος Μαρτσέλλο προσπαθεί να δουλέψει σ' έναν πίνακα παρόλο που κάνει φοβερό κρύο. Ο ποιητής Ροντόλφο βλέποντας έξω από το παράθυρο τις πολλές καμινάδες που καπνίζουν, στενοχωριέται που το δικό τους τζάκι δεν έχει φωτιά. Εκτός από το φοβερό κρύο, οι δύο νέοι πεινούνε. Αντί να κάψει μια καρέκλα, ο Ροντόλφο βρίσκει μια καλύτερη λύση. Το δράμα που έγραψε, και για το οποίο δεν ενδιαφέρεται κανείς, θα είναι πιο κατάλληλο για να τους δώσει λίγη ζέστη, κι αποφασίζει να το πετάξει στο τζάκι.

Μόλις ανάβουν οι πρώτες φλόγες, μπαίνει ο φιλόσοφος Κολίν θυμωμένος επειδή το ενεχυροδανειστήριο απ' όπου ήθελε να πάρει λίγα κέρματα για κάτι βιβλία του, είναι κλειστό τα Χριστούγεννα. Και οι τρεις κάνουν αστεία με το δράμα του Ροντόλφο το οποίο έχει πνεύμα και χιούμορ τουλάχιστον την ώρα που καίγεται. Η φωτιά του όμως κρατά μόνο λίγες στιγμές.

Εκείνη την ώρα συμβαίνει ένα θαύμα: κάποιοι φέρνουν φαγητό, κρασί, τσιγάρα και ξύλα. Οι τρεις φίλοι δεν πιστεύουν στα μάτια τους. Ο μουσικός Σαουνάρ που μπαίνει τελικά τους εξηγεί, δείχνοντάς τους κι ένα χρυσό νόμισμα. Θέλει να τους διηγηθεί πώς βρήκε αυτόν τον πλούτο, αλλά οι φίλοι του δεν του δίνουν σημασία. Όταν στρώνουν το τραπέζι και απλώνουν τα φαγητά και το κρασί, κανείς δεν προσέχει την ιστορία του Σαουνάρ: ένας τρελλός άγγλος του ζήτησε να παίζει πιάνο ώσπου να πεθάνει τον παπαγάλο του. Τελικά το πουλί δεν πεθαίνει από τη μουσική, αλλά, «όπως ο Σωκράτης», από το δηλητήριο που του έδωσε ο μουσικός. Καταλαβαίνοντας ότι οι φίλοι του ούτε καν τον ακούνε, ο Σαουνάρ σταματά τη διήγηση και κάθεται γρήγορα στο τραπέζι, για να προλάβει να φάει κι αυτός κάτι. Ξαφνικά προτείνει να σταματήσουν το φαγητό και να συνεχίσουν στο Quartier Latin, εφόσον περίσσεψαν και μερικά λεφτά απ' την εύκολη δουλειά. Η πρόταση γίνεται αμέσως δεκτή και οι τέσσερις φίλοι τσουγκρίζουν τα ποτήρια τους πριν φύγουν.

Εκείνη τη στιγμή χτυπά την πόρτα ο ιδιοκτήτης του σπιτιού. Όλοι αναστατώνονται αλλά δεν μπορούν να κρυφτούν. Ο κύριος Μπενουά μπαίνει

μέσα με τον λογαριασμό του ενοικίου που είναι για μήνες απλήρωτο. Μετά από μια μικρή αμηχανία, οι φίλοι αρχίζουν ένα παιχνίδι με τον ιδιοκτήτη. Τον καλούν να καθήσει και του προσφέρουν κρασί. Πίνουν στην υγεία του και του δείχνουν το χρυσό νόμισμα του Σαουνάρ για να τον καθησυχάσουν. Μετά αρχίζουν την κουβέντα και τον κολακεύουν, δίνοντάς του βέβαια όλο και πιο πολύ κρασί. Ο κύριος Μπενουά ξεχνιέται με το κρασί και αρχίζει να διηγείται για τις γυναίκες που του αρέσουν όλες, εκτός από την δική του. Οι φίλοι «θυμώνουν» με μια τέτοια αδικία, και τον πετούν έξω από την σοφίτα. Αφού έδιωξαν τον ιδιοκτήτη, ξεσπούν σε γέλια, για τον τρόπο με τον οποίο κατάφεραν να γλυτώσουν άλλη μια φορά το νοίκι.

Όταν τελικά οι φίλοι ξεκινούν για το Cafe Momus, όπου θέλουν να περάσουν το υπόλοιπο βράδυ, ο Ροντόλφο μένει στη σοφίτα, γιατί έχει να τελειώσει ένα άρθρο για μια εφημερίδα. Εδώ αρχίζει μια από τις πιο γνωστές και τρυφερές σκηνές της όπερας: Μια νεαρή γειτόνισσα, η Μιμί, μπαίνει διστακτικά στη σοφίτα για να ζητήσει φωτιά για το κεριά της που έσβησε. Κουρασμένη από τις πολλές σκάλες κάθεται σε μια καρέκλα. Ο Ροντόλφο θαυμάζει το τρυφερό της πρόσωπο, που δείχνει όμως πονεμένο και άρρωστο. Από την αδυναμία της, της πέφτει το κλειδί και το κεριά της. Ο Ροντόλφο της προσφέρει λίγο νερό και συνέρχεται. Θέλει να φύγει και ανάβει το κεριά της, αλλά διαπιστώνει ότι έχασε το κλειδί της. Ξαφνικά σβύνουν και τα δυο κεριά και οι δυο νέοι ψάχνουν στο σκοτάδι για το κλειδί. Ο Ροντόλφο το βρίσκει, αλλά δεν το φανερώνει στη Μιμί. Πιάνει το κρύο χέρι της και με μια ωραία άρια (Che Gelida Manina) διηγείται τη φτωχή ζωή του και τα όνειρά του. Ακολουθεί η εξίσου θαυμάσια άρια της Μιμί (si. mi Chiamano Mimi) που μιλάει κι αυτή για τον εαυτό της, νοσταλγώντας την άνοιξη, τον ήλιο, τα λουλούδια. Στο τέλος, επιστρέφοντας στην πραγματικότητα καταλαβαίνει πως τα λουλούδια που κεντά δεν έχουν άρωμα.

Οι τρεις φίλοι φωνάζουν από κάτω τον Ροντόλφο κι αυτός τους λέει να προχωρήσουν και θάρθει σε λίγο με την καινούρια φίλη του. Η σκηνή αποκορυφώνεται με το ντούέτο των δυο μόλις ερωτευμένων.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΡΑΞΗ

Διαδραματίζεται στο Quartier Latin, το μέρος όπου συγκεντρώνονται οι φοιτητές και οι «μεγάλοι καλλιτέχνες», όπως αυτοαποκαλούνται ο Μαρτσέλο και ο Σαουνάρ. Εκεί βρίσκεται το Cafe Momus, όπου συναντιούνται τελικά οι τέσσερις φίλοι. Ο Ροντόλφο του συστήνει την καινούρια φίλη του Μιμί, σαν «κυρία Ποίηση». Παραγγέλλουν ένα μεγάλο γεύμα και χαζεύουν εύθυμα τον κόσμο γύρω τους. Ο μόνος που δεν είναι πολύ ευχαριστημένος είναι ο Μαρτσέλο, γιατί είδε την παλιά φίλη του, την Μουζέτα, μ' έναν πλούσιο αλλά όχι και πολύ ξύπνιο γέρο. Η Μουζέτα θέλει να προκαλέσει την προσοχή του Μαρτσέλο και κοροϊδεύει μπροστά σε όλο τον κόσμο τον συνοδό της. Τελικά φεύγει μαζί με τον Μαρτσέλο, αφήνοντας στο γέρο τον απλήρωτο λογαριασμό της παρέας.

ΤΡΙΤΗ ΠΡΑΞΗ

Βρισκόμαστε, μετά από καιρό, στα όρια του Παρισιού, όπου ο Μαρτσέλο έχει να διακοσμήσει ένα κέντρο χορού. Παντού χιονίζει. Εκεί μένει τώρα ο Μαρτσέλο με την Μουζέτα, την οποία προσέχει πολύ, για να μην του φύγει πάλι. Είναι πρωί, και όλα ακόμη κοιμούνται. Σιγά σιγά πλησιάζει η Μιμί, την οποία ενοχλεί βαρύς βήχας. Ρωτά έναν τελωνειακό και μαθαίνει που είναι το κέντρο όπου δουλεύει ο ζωγράφος. Η Μιμί, κρυώνοντας πολύ, φωνάζει τον Μαρτσέλο. Τον ρωτά για τον φίλο της, και ο Μαρτσέλο την βεβαιώνει πως ο Ροντόλφο ήλθε το περασμένο βράδυ απελπισμένος, αλλά τώρα κοιμάται. Η Μιμί του αποκαλύπτει το φόβο της: εδώ και μερικές βδομάδες, μόνο μαλώνουν. Ο Ροντόλφο την αγαπάει, αλλά στη ζήλεια του πολλές φορές τη διώχνει. Ο Μαρτσέλο συγκινημένος τη συμβουλεύει να χωρίσουν καλύτερα για να ησυχάσουν και οι δυο. Ο Ροντόλφο στο μεταξύ σηκώνεται και ψάχνει τον Μαρτσέλο. Αυτός θέλει να απομακρύνει τη Μιμί, που κρύβεται πίσω από ένα δέντρο. Ο Ροντόλφο ανοίγει την καρδιά του στον Μαρτσέλο και κατηγορεί τη Μιμί πως του είναι άπιστη. Ο Μαρτσέλο όμως του λέει πως αυτό είναι ψέμα. Τελικά ο Ροντόλφο παραδέχεται πως πραγματικά αγαπά τη Μιμί όσο τίποτε άλλο στη ζωή του. Μόνο που την βλέπει να σιγοπεθαίνει από την αρρώστεια, και η ζωή στην κρύα σοφίτα την σκοτώνει. Ώρες την ακούει να βήχει και να καίει απ' τον πυρετό, αλλά δεν μπορεί να την βοηθήσει καθόλου. Τη στιγμή αυτή η Μιμί βήχει πάλι, κι έτσι φανερώνεται. Ο Ροντόλφο την αγκαλιάζει ελπίζοντας να μην έχει ακούσει τα λόγια του. Η Μιμί τον αποχαιρετά κλαίγοντας και του λέει να στείλει τα πράγματά της στο δικό της δωμάτιο, όπου θα γυρίσει. Αλλά δυσκολεύονται να χωρίσουν τώρα αμέσως. Εκεί που τραγουδάνε μαζί αρμονικά, ο Μαρτσέλο μαλλώνει με τη Μουζέτα, και ο Ροντόλφο με τη Μιμί γυρίζουν στη σοφίτα τους.

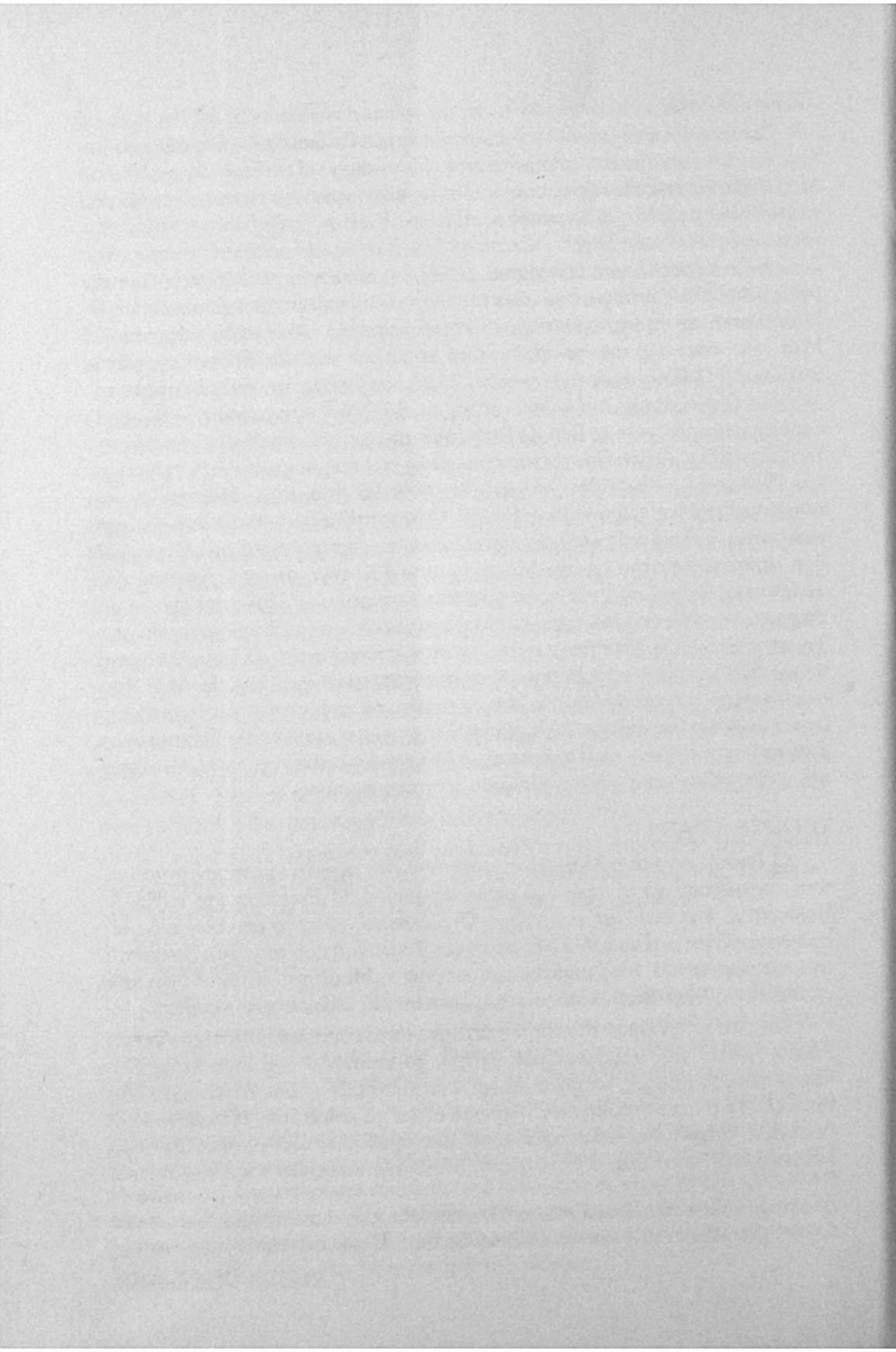
ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΑΞΗ

Ο Ροντόλφο και ο Μαρτσέλο συζητούν στη σοφίτα για τις αγαπημένες τους που έχουν χαθεί εδώ και μερικούς μήνες. Ο Σανουάρ και ο Κολίν έρχονται μ' ένα ψωμί και μια ρέγγα. Οι τέσσερις φίλοι το ρίχνουν στο φαί, που συνεχίζεται μ' ένα τρελλό ξεφάντωμα. Τη στιγμή που το γλέντι βρίσκεται στο αποκορύφωμά του, μπαίνει στη σοφίτα η Μουζέτα, λέγοντας ότι την ακολουθεί η Μιμί βαρειά άρρωστη. Αμέσως την βάζουν στο κρεβάτι.

Οι τρεις φίλοι και οι Μουζέτα φεύγουν για το ενεχυροδανειστήριο για να βρουν λεφτά για φάρμακα και γιατρό, κι αφήνουν για λίγο τους δύο ερωτευμένους μόνους, κι αυτοί θυμούνται την πρώτη τους συνάντηση στη σοφίτα. Με την επιστροφή των υπολοίπων και τα δώρα που της φέρνουν, η άρρωστη δείχνει για τελευταία φορά μια σχεδόν παιδική χαρά. Σε λίγο κουρασμένη θα τη βρει ο ύπνος, απ' τον οποίο όμως δεν θα ξυπνήσει πια.

[Από το βιβλίο του Kurt Pahlen: Giacomo Puccini, *La Bohème*, στη σειρά *Opern der Welt* του εκδοτικού οίκου Schott, Μόναχο, 1986].

EVELIN VOIGMANN

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πέμπτη 5 Νοεμβρίου 1987, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Σολιστ: ΑΛΕΚΑ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (σοπράνο)

ΟΛΓΑ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ (σοπράνο)

ΠΑΥΛΟΣ ΡΑΠΤΗΣ (τενόρος)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΛΟΥΜΠΗΣ (βαρύτονος)

ΘΕΜΙΣ ΣΕΡΜΙΕ (βαρύτονος)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΝΤΣΙΟΣ (μπάσος)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (μπάσος)

Πρόγραμμα: **GIACOMO PUCCINI:** Όπερα «La Bohème»,
1η και 3η πράξη.
Α' εκτέλεση.

Πέμπτη 12 Νοεμβρίου 1987, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΛΟΥΚΑΣ ΚΑΡΥΤΙΝΟΣ

Σολιστ: WALTER BOECKENS (κλαρινέτο)

ΜΙΛΤΟΣ ΜΟΥΜΟΥΛΙΔΗΣ

(κλαρινέτο)

Πρόγραμμα: **ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ:** «Οιδίποδας», Ωδή για ορχήστρα
εγχόρδων, Α' εκτέλεση

FRANZ ANTON HOFFMEISTER: Κοντσέρτο σε μι υφέση
μείζονα, για δύο κλαρινέτα και ορχήστρα,
Α' εκτέλεση.

GIOACCHINO ROSSINI: Εισαγωγή, θέμα και παραλλαγές
για κλαρινέτο και ορχήστρα.

KURT WEILL: Σουίτα από την όπερα: «Η άνοδος και η
πτώση της πόλης Mahagonny», Α' εκτέλεση.

Πέμπτη 19 Νοεμβρίου 1987, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: HERBERT BEISSEL

Σολιστ: ΕΛΕΝΗ ΜΟΥΖΑΛΑ (πιάνο)

Πρόγραμμα: **CARL MARIA von WEBER:** «Ελεύτερος σκοπευτής»,
Εισαγωγή από την όπερα.

FRANZ LISZT: Κοντσέρτο αρ. 2, σε λα μείζονα για πιάνο
και ορχήστρα.

ANTON DVORAK: Συμφωνία αρ. 5, σε μι ελάσσονα, έργο
95, «του Νέου Κόσμου».

Πέμπτη 26 Νοεμβρίου 1987, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΡΙΚΟΛΙΔΗΣ

Σολιστ: VALENTIN STEFANOV (βιολί)

Πρόγραμμα: **ΝΙΚΟΥ ΑΣΤΡΙΝΙΔΗ:** Κοντσέρτο-ραφωδία για βιολί και ορχήστρα, έργο 42. Α' εκτέλεση.

FRANZ SCHUBERT: Συμφωνία αρ. 7, σε ντο μείζονα.

Πέμπτη 3 Δεκεμβρίου 1987, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ

Σολιστ: ΜΑΡΙΑ ΑΣΤΕΡΙΑΔΟΥ (πιάνο)

Πρόγραμμα: **ΠΕΡΙΚΛΗ ΚΟΥΚΟΥ:** «Προοίμιον», Α' εκτέλεση.

PETER ILITSCH TSCHAIKOWSKY: Κοντσέρτο αρ. 1, σε μι ύφεση ελασσονα για πιάνο και ορχήστρα, έργο 23.

LUDWIG van BEETHOVEN: Συμφωνία αρ. 3, σε μι ύφεση μείζονα, έργο 55, «Ηρωική».

Πέμπτη 10 Δεκεμβρίου 1987, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΡΙΚΟΛΙΔΗΣ

Σολιστ: ΣΠΥΡΟΣ ΡΑΝΤΟΣ (βιολί)

BRACHI TILLES (πιάνο)

THOMAS PINSHOP (φλαουτο)

Πρόγραμμα: **ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΑΜΑΡΑ:** «Ασκητική», Α' εκτέλεση.

JOSEPH HAYDN: Κοντσέρτο για βιολί, πιάνο και ορχήστρα εγχορδων.

JEAN FRANÇAIX: «Musique de cour», για φλάουτο, βιολί και ορχήστρα, Α' εκτέλεση.

PETER ILITSCH TSCHAIKOWSKY: «1812», Εισαγωγή solennelle, έργο 49.

Πέμπτη 17 Δεκεμβρίου 1987, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΒΥΡΩΝ ΦΙΔΕΤΣΗΣ

Σολιστ: ΚΙΚΗ ΜΟΡΦΟΝΙΟΥ (τραγούδι)

Πρόγραμμα: **CESAR FRANCK:** Καταραμένος κυνηγός, Συμφωνικό ποίημα, Α' εκτέλεση.

ΣΠΥΡΟΥ ΣΑΜΑΡΑ: «Επινίκια», για μετζοσοπράνο και ορχήστρα, Α' εκτέλεση.

PETER ILITSCH TSCHAIKOWSKY: Συμφωνία αρ. 5, σε μι ελασσονα, έργο 64.

Η διεύθυνση της Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα —αν χρειαστεί— να τροποποιήσει το πρόγραμμα.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Μόνιμος Αρχιμουσικός

Κάρολος Τρικολίδης

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Κοντσερτίνο:
Κοσμάς Γαλιλαίας
Κων/νος Πατσαλίδης
Κων/νος Βάμβας
Μίκης Μιχαηλίδης
Γαλάτεια Μπαλτά
Χριστόδουλος Πετικάκης
Ντάρια Κάτσιου
Φάνης Καπλανίδης
Μαρία Δρούγου
Στάθα Γκουτζικα
Μαρία Σουέρεφ
Ιωάννα Παπαναστασίου
Φώτω Θεοφάνους
Νεοκλής Νικολαΐδης
Ανθή Τζήμα

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Ελευθέριος Αγγελόπουλος
Νικόλαος Αρχοντής
Αλέξανδρος Δοϊτσίνης
Ελένη Μυρίδου
Στέλλα Παπαδοπούλου
Παρασκευή Μπακατσή
Σουλτάνα Άλκη
Μίμης Τοπσιδής
Πολυξένη Χαριζοπούλου
Εύη Δελφίνοπούλου

ΒΙΟΛΕΣ

Οδυσσέας Κουζώφ
Κυριάκος Πάτρας
Γεώργιος Μαυρομουστάκης
Γεώργιος Καμένος
Νικόδημος Δέλλιος
Ειρήνη Παραλίκα
Γεώργιος Καδόγλου
Στέφανος Διαμαντής
Φελίτσια Ποπίκα

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Εμμανουήλ Καζαμπάκας
Ζώρα Γκίριτς
Ρένος Μπαλτάς
Κατερίνα Δημητρακοπούλου
Γεώργιος Μανώλας
Ανθή Αικατερίνη
Άγγελος Ντοροφτέι

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Γεώργιος Γράλιστας
Αναστάσιος Μαυρουδής
Λάσκαρης Θεοδωρίδης
Αλέξανδρος Αδαμόπουλος
Αναστάσιος Τοπούζας
Πολύβιος Καρατζίβας
Ελένη Μπουλασίκη

ΦΛΑΟΥΤΑ

Ηλίας Μακοβέι
Πέτρος Σουσάμογλου
Γεώργιος Κανάτσος

ΟΜΠΟΕ

Μπάτκο Άνταμ
Μιχαήλ Ντοροφτέι
Νικόλαος Καλπαξίδης
Θωμάς Μητριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κοσμάς Παπαδόπουλος
Πόλλα Σμιθ
Δημήτριος Κισιάς

ΦΑΓΚΟΤΑ

Νικόλαος Δαναηλίδης
Σπυρίδων Βλαχάκης
Άγγελος Πολίτης
Βασίλης Ζαρογκας
Μαλίνα Ιορδανίδου

ΚΟΡΝΑ

Θεόδωρος Ζαρίμπας
Αναστάσιος Στεφανίδης
Εμμανουήλ Ιορδανίδης
Δημήτριος Αλεξιάδης
Βασίλειος Βραδέλης
Νίκος Δραγομάνοβιτς

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Εμμανουήλ Αυξεντίδης
Ευάγγελος Γκεμιτζής
Βασίλειος Φιαμέγκος
Ιωάννης Σισμανίδης
Σπύρος Παπαδόπουλος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Ιγνάτιος Μαυρίδης
Ιωάννης Παρθένης
Δημήτριος Νέτσκακας

ΤΟΥΜΠΑ

Ιωάννης Τέμπρελης

ΤΥΜΠΑΝΑ-ΚΡΟΥΣΤΑ

Κων/νος Γρηγοριάδης
Κων/νος Νικήτας
Ιωάννης Ιωσηφίδης
Κων/νος Χανής
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Στυλιανός Φωτάκης

ΠΙΑΝΟ

Ελεονώρα Λουκίδου

Εισιτήρια για τις συναυλίες πωλούνται από το ταμείο του Δήμου της πλατείας Αριστοτέλους, τηλ. 284-455 και το απόγευμα της συναυλίας από το ταμείο της αίθουσας του Α.Π.Θ. (6.00 - 9.00 μ.μ.).

Συνδρομές, στα γραφεία της Κ.Ο.Θ.

Φωτοστοιχειοθεσία—εκτύπωση—βιβλιοδεσία: «Παρατηρητής» Ανώνυμη Εταιρεία εκδόσεων, Αλ. Σταύρου 15, τηλ. 927.685, 938.427, Θεσσαλονίκη

Φωτογραφία Εξωφύλλου: Διογένης Νικολέρης - Χρήστος Νικολέρης